

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

רכבות בארנה

בקהילות חב"ד נשלמת ההיערכות למעמד הגדול ולכינוס הקהל המרכזי שיהיה אי"ה בהיכל ארנה בירושלים, ביום שלישי הקרוב, י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש. ממטה הארגון נמסר כי צפוי אירוע מחשמל, שיעורר את הלבבות. הסעות מכל רחבי הארץ. רכישת כרטיסים ופרטים על הסעות באתר www.hakhel.co.il

מתוועדים בכפר חב"ד

ועד כפר חב"ד מזמין את הציבור הרחב להתוועדות לכבוד יום הולדתו של הרבי, שתתקיים אי"ה ביום שני, י' בניסן, בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר חב"ד, בהשתתפות אדמו"רים, רבנים ואישי ציבור. נאום מיוחד יישא האדמו"ר רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א, על קשרי אבותיו עם הרבי. הזמר החסידי ר' שמחה פרידמן ותזמורתו של ר' אלאור ולנר ינעימו בקטעי שירה וזמרה.

עושים סדר בעולם

שליחי חב"ד ברחבי העולם נערכים לארגון כשלושת אלפים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו כרבע מיליון יהודים. סדרים כאלה יהיו בנפאל, בסין, בתאילנד, ביוון, בקפריסין, בבולווייה, בטורקיה, בקונגו, בניגריה, בקמבודיה ועוד. השאיפה היא לאפשר לכל יהודי לחגוג את הסדר כהלכתו. פרטים על הסדרים באתר www.chabad.org/seder

זמני השבוע

נירווק	דטרויט	מיאמי	לוט אנג'לס
7:18	7:56	7:26	7:07
8:19	8:59	8:20	8:04

336 בתי חב"ד **לשירותכם *3770** מוקד חב"ד

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000
טל' 972*73*2480711 • פקס' 972*3*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

מבחנו של מנהיג אמת

הרבי לימד אותנו להביט על כל יהודי כעל אח אהוב. לכן גם הצליח להאהיב את התורה והמצוות על מיליוני יהודים בעולם

הרבי. כלל ישראל לנגד עיניו (צילום: זאב גולדשמיד) והאכפתיות שלו, ועל מה שפעל למענם, לעיתים אפילו בלי ידיעתם.

הרבי לימד אותנו להביט על כל יהודי כעל אח אהוב, בלי מחיצות. גם היהודי שלמראית עין התרחק מערכי היהדות, יש בו נשמה יהודית יקרה. האבק שמכסה עליה אינו צריך לבלבל אותנו. תחת המעטה החיצוני טמון יהלום יקר.

להודות ולהתחזק

בימים האלה, שבהם גוברים המתחים בין חלקי העם, חשוב להעמיד לנגד עינינו את דמותו הקורנת של הרבי, השופעת אהבה אין קץ לכל אדם מישראל. כל מי שפגש את הרבי או שמע את דבריו, חש את האהבה המפעמת בליבו לכל יהודי. מעולם לא יצא מפיו ביטוי מזלזל או פוגעני כלפי יהודי. כל דמותו שופעת אור, אהבה ולימוד זכות. לכן גם הצליח להאהיב את התורה והמצוות על מיליוני יהודים בעולם.

ראוי לנו להודות לבורא העולם על ששתל בתוכנו נשמה כבירה זו. י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי, הוא יום להגברת אהבת ישראל, להפצת היהדות, לזיכוי הרבים, ובעיקר להתחזקות במשאת נפשו העיקרית של הרבי - ציפייה לגאולה האמיתית והשלמה עלידי משיח צדקנו.

עת הזאת מאופיינת בגעגועים למנהיגות אמיתית. העם כבר שבע ממה שמכונה 'מנהיגות הסקרים' - קברניטים המתאימים את דעותיהם ועמדותיהם לאופנות מתחלפות.

הפוליטיקה מעולם לא הייתה סמל היושר והאידיאלים הצרופים, ובכל זאת הייתה תחושה שבתוך המניעים האישיים יש גם עקרונות, אמונות וערכים. בשנים האחרונות דומה שכבר לא נותר דבר מכל אלה. הכול פוליטי, אישי, אינטרסנטי. אידאולוגיה הייתה למילה גסה כמעט.

נקודת תפר

הציבור נותר למעשה בלי תקווה של ממש. אנו חיים בדור רודן, נטול מנהיגים, נעדר חזון. יש רק דרך אחת להתעודד ולהתמלא תקווה - כאשר מבינים שהמציאות הנוכחית אינה אלא הוואקום שאליו אמור לפרוץ אור הגאולה.

המנהיגים נעלמו כדי שנדע להוקיר ולהעריך את מנהיגותו של המשיח. החזון גווע כדי שנתאחד סביב חזון האמת של הגאולה. הרדידות השתלטה כדי שנימשך כמגנט אל האור הנבואי שיאיר עלינו בבוא הגואל.

אנחנו חיים בנקודת התפר שבין גלות לגאולה. המבנה הרוחני שהיינו רגילים אליו בתקופת הגלות נהרס, ועדיין לא קם המבנה החדש של הגאולה. נשארנו בחלל ריק. אך אין זה אלא שלב מעבר בדרך אל הגאולה.

בדור היתום הזה זכינו לראות דמות של מנהיגות אמיתית. הרבי מליובאוויטש מעולם לא קבע את דרכו על-פי רצון הציבור. הוא הביע את עמדת התורה והיהדות גם כשהציבור לא רצה להטות אוזן. הוא פילס נתיבים גם כשאמרו לו שלא יהיה אפשר לעבור בהם. הוא הנהיג והוביל ליעדים הנכונים, גם כשהדבר היה מאוד לא-פופולרי. בזה מבחנו של מנהיג אמת.

הרבי מעולם לא חשב במונחים כיתתיים וקהילתיים. לנגד עיניו עמד כלל ישראל. מזהים גלות עד היכן הגיעה דאגתו של הרבי. יהודים מחוגים מגוונים מספרים על המעורבות

פרשה בתורה על שם מצורע?

שם ש'מאסף'

מובן שאי אפשר לכלול את כל פרטי הבריאה בשמות הפרשות, אבל הדברים העיקריים והמרכזיים רמוזים בחמישים וארבעה שמות הפרשות. ומכיוון שבבריאה יש גם מציאות נחותה כמו גוי שונא ישראל, נבחר בלק לייצג עניין זה, ושמה של פרשה נקבע על שמו.

כמו כן שמות הפרשות צריכים לבטא את האפשרות העומדת לפני יהודי להידרדר למדרגה התחתונה ביותר. זו מדרגתו של המצורע. המצורע מדבר לשון הרע על זולתו, ועונשו הרחקה ממחנה ישראל - "בדד ישב, מחוץ למחנה מושבו", וכפי שרש"י מדגיש: "חוץ לשלוש מחנות". שמה של פרשת מצורע הוא אפוא ה'מאסף', המכליל בתורה גם את היהודים הנחותים ביותר. גם הם חלק מהבריאה, שאותה ברא הקב"ה על-פי התורה, ותכלית הירידה הזאת היא שממנה תצמח עלייה גדולה לאין ערוך, כאשר המצורע ישוב בתשובה וייתהר.

(שיחות קודש תש"מ, כרך ג, עמ' 583)

אמרת השבוע

לא משתחררים מהתפקיד

הרב אברהם הכט, רבה של קהילת יוצאי סוריה בניו יורק, הביא יהודי מעשירי הקהילה לפגישה עם הרבי מליובאוויטש. לפני הפגישה סיפר הרב הכט לאורח על פעילותו של הרבי למען החינוך היהודי בצפון אפריקה, וציין שהמוסדות סובלים ממצוקה כלכלית.

במהלך השיחה עם הרבי אמר היהודי בתמימות: "אני לא מבין; למה הרבי לא שולח מכתב לקב"ה ומבקש לשלוח את הכסף הדרוש למוסדות? אני בטוח שהקב"ה היה נענה לבקשה של הרבי..."

השיב הרבי: "משמעויות של מכתב כזה היא שאני מבקש מהקב"ה לשחרר אותי מהתפקיד שהטיל עליי. מחובתנו לעמול כדי לחולל שינוי ולא לצפות שהקב"ה יעשה הכול בעבורנו".

פתגם חסידי

"הלוא רצונו של הקב"ה יתגשם. הברירה היחידה שניתנה לאדם היא אם לעשות זאת היום או לדחות למחר. אז אם אפשר לעשות זאת היום, למה לדחות למחר?" (הרבי מליובאוויטש)

בענייני קדושה ומנותקת מן העולם הגשמי, שיש בו גם רוע. ההפך הוא הנכון - התורה היא הכלי שהקב"ה ברא בו את העולם, כלשון הזוהר: "אסתכל באורייתא וברא עלמא" [=הסתכל הקב"ה בתורה ועל-פיה ברא את העולם]. לכן כל מה שקיים בעולם צריך להימצא גם בתורה.

מבראשית ועד ברכה

רעיון זה בא לידי ביטוי גם בשמות פרשיות התורה. למשל, הפרשה הראשונה בתורה נקראת בראשית, ללמדנו שיסוד הכול הוא ההכרה שהעולם כולו נברא בשביל התורה, כדברי המדרש: "בשביל התורה שנקראת ראשית".

וכך שמה של הפרשה האחרונה בתורה, ברכה, נושא את המסר שהדרך להביא ברכה לעולם היא עליידי קיום התורה והמצוות, ככתוב: "אם בחוקתי תלכו" כ"אז ונתתי גשמיכם בעתם". התורה היא אפוא מקור הברכה בעולם.

מצורע | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

צו הבאה

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והבוא אל הכהן" (ויקרא יד,ה). צרעת באה על חטא לשון הרע, וכרגיל עיקר הרכילות היא על המנהיגים - הכהנים. סביר אפוא שהמדבר לשון הרע לא ירצה ללכת אל הכהן, ולכן "והובא אל הכהן".

(רבי חיים מוולוז'ין)

לתקן את הקלקול

"ולקח למיטהר שתי ציפורים" (ויקרא יד,ד). 'צפור' בגימטרייה 'שלום'. לרמז לבעל לשון הרע שחטאו לא יכופר עד שיתקן את מה שקלקל ברכילותו. הוא הפריד בין אחים ורעים, בין איש לאשתו, וחובה עליו להשיב את השלום על כנו.

(עיטורי תורה)

גאוה ממה?!

"וציווה הכהן ולקח למיטהר... ועץ ארז ושני תולעת ואזוב" (ויקרא יד,ד). מפרש רש"י: "ישפיל עצמו מגאוותו כתולעת וכאזוב". אילולא דיברו הספרים הקדושים על גאוה, לא היה אפשר להאמין שבן-אדם, קרוץ מחומר, היום חי ומחר מת, יוכל להתגאות.

(רבי לוי יצחק מברדי'צ'ב)

מקור הגאוה

הנגעים באים על גסות הרוח. לכן הם מופיעים גם בבתיים ובבגדים, שהם הגורם העיקרי לגאוה.

רוב בעלי הגאוה הם בעלי בתי פאר ובגדי פאר.

(רבי משה מקוברין)

שלוש וארבע

הדם ניתן בשלושה מקומות - באוזן, ביד וברגל. השמן ניתן בארבעה מקומות - באוזן, ביד, ברגל ובראש. חז"ל אמרו (נדרים סד) שהמצורע חשוב כמת, וגם במת מצאנו את המספרים שלוש וארבע - "שלוש לבכי וארבע להספד".

(רבי לוי יצחק שניאורסון)

תיקון עצמי

מי שרואה רע מסויים בזולתו חייב להסיק מזה שגם בו עצמו מצוי מעין רע זה, ולכן ישתדל לתקנו. כאשר הוא עושה זאת, הוא מתקן במידה מסויימת גם את חברו, שהרי הרע שבחברו הביא תוצאה טובה.

(הבעל שם טוב)

לצאת ולהביא

"והובא אל הכהן, ויצא הכהן אל מחוץ למחנה" (ויקרא יד,ג). בסופו של דבר יחזור כל יהודי אל הקב"ה, שנקרא 'כוהן', כמאמר חז"ל (ויקרא רבה) "אמר הקב"ה אנא כהנא". הדרך לכך היא "ויצא הכהן אל מחוץ למחנה" - יש לצאת בשליחותו של הקב"ה אל כל יהודי באשר הוא שם, ולקרבו אל אביו שבשמים.

(הרבי מליובאוויטש)

זו חליפתן

"סליחה, האם אתה נוסע לציפון של הרבי?" הרב משה אורנשטיין, ראש ישיבת חב"ד בנתניה, הסב את ראשו, וראה לפניו אישה מבוגרת. היא הוסיפה שבאה מירושלים, והיא בחניית ביניים בדרכה ללוס־אנג'לס. עז רצונה "לבקר אצל הרבי".

זה היה בנמל התעופה קנדי בניו יורק. הרב אורנשטיין השיב שהוא עצמו נוסע לשם, והיא יכולה להצטרף למונית המסיעה אותו. בהגיעם למתחם האוהלי החל הרב אורנשטיין להתכונן לכניסה לציפון. הוא למד מאמר חסידות של הרבי וערך הכנה נפשית.

בעודו שקוע בהכנותיו יצאה האישה מהציפון וניגשה להודות לו. "תודה מקרב לב", אמרה בארשת שמחה. "רציתי ל־כ־כך לבוא לרבי; הוא נולדתי בזכותו!". הרב אורנשטיין נדרך. הוא ביקש ממנה את מספר הטלפון שלה, וכעבור זמן התקשר אליה, לביתה שבירושלים, ושמע מפיה את סיפורה המופלא.

משה־מענדל פיינר ז"ל ורעייתו יענטה־פערל היו זוג צעיר, ניצולי שואה. שניהם נולדו בגליציה, באזור העיר בעלז. חתונתם נערכה במחנה העקורים פוקינג שבגרמניה, בשנת תש"ו (1946). שם גם נולדו שני ילדיהם הראשונים – שמריהו וצביה.

בתחילת חורף תש"ט החלה יענטה־פערל לחוש כאבי בטן עזים. רופאי המחנה היו בעלי ידע דל, ומלבד מתן תרופות הרגעה לא יכלו לסייע לה.

בעלה קבע לה תור אצל רופא במינכן. הלה בדק אותה ואמר שלפי השערתו יש אצלה גידול ממאיר, ואם אכן יתברר שכך – אין מנוס מלבצע כריתת רחם, כדי להציל את חייה.

הגברת פיינר ביטלה בליבה את אבחנתו של הרופא. הכאבים שכנו מעט, ובאותה עת הצליחה המשפחה להשיג אשרות כניסה לארה"ב. בקיץ תש"י (1950) באו לארה"ב.

אך הכאבים חזרו, והפעם בעוצמה חזקה יותר. רופא משפחה הפנה אותה בדחיפות למרכז הרפואי 'בית ישראל'. שם התברר לבני הזוג כי האבחנה של הרופא הגרמני נכונה. "אין מנוס מכריתתה", הובהר להם.

כדי לעבור את הניתוח במימון המדינה נדרשה שנת מגורים בארה"ב, אך הרופא הבהיר: "אין לכם שנה להמתין".

בני הזוג חשו שעולמם חרב עליהם. הם פנו לרופאים אחרים, אולם כולם היו תמימי דעים. שעון החול אול והלך. כמוצא אחרון החליטו לבקר אצל רופא שהתגורר בשכונת קראון־הייטס בברוקלין, ושמך יצא כמומחה גדול בתחום.

כשנה קודם לכן נסתלק הרבי הרי"צ (רבי יוסף־יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, ושרביט ההנהגה

וסיכם את אבחנת הרופאים שאין מנוס מכריתתה.

הרבי עיין מעט במסמכים הרפואיים, ולפתע הישיר את מבטו לעבר משה־מענדל ושאל: "מי היה הרופא הראשון שאִבחן את מחלתה?"

משה־מענדל השיב: "היו רבים".

"אבל מי היה הראשון?", חזר הרבי ושאל. משה־מענדל החל למנות כמה מהרופאים שבדקו את רעייתו בארה"ב.

דעתו של הרבי עדיין לא נחה. "מי היה הראשון?", חזר ושאל. משה־מענדל נבוך. הוא אימץ את זיכרונו, ולא הצליח לזכור. בליבו תהה מה החשיבות בציפון שמו של הרופא הראשון. הוא גם חש אינוחות כלפי הממתינים הרבים בחוץ. "אל תחשוב על הממתינים בחוץ", שמע את קולו של הרבי, "נסה להיזכר מי היה הרופא הראשון שאִבחן את המחלה".

האישה נזכרה: "זה היה רופא במינכן שבגרמניה", אמרה.

"הא!?", אמר הרבי, כאילו זו הייתה התשובה שציפה לה.

פניו הרצינו מאוד. הוא פנה אל שני הילדים הקטנים ושאלם אם שמעו על מעלליהם של הנאצים כנגד היהודים. הם הנהנו בחיוב, והרבי הסביר להם במילים פשוטות שהללו רצחו שישה מיליון יהודים.

שאל הרבי את הילדים: "אתם אוהבים את אימא שלכם? אתם רוצים שהיא תחיה?". השניים הנהנו בחיוב. "ובכן", המשיך הרבי, "צודק יהיה שניקח אישה נאצית בגרמניה והיא תהיה כפרה על אימא שלכם?".

בני הזוג הוכו בתדהמה. "אתה מסכים?", שאל הרבי את הבעל. הלה לא הצליח לענות מרוב תדהמה, והרבי שב על שאלתו. כשהשיב בחיוב, הוסיף הרבי בהחלטיות: "תהיה לה רפואה שלמה, ויהיו לכם עוד ילדים!".

הם יצאו מחדרו של הרבי, והגברת פיינר פרצה בכי של אושר והקלה. ואכן, מחלתה נעלמה כלא הייתה. זמן קצר לאחר מכן נתבשרה כי ברכתו של הרבי מתחילה להתגשם. בערב ראש השנה תש"ג נולדה להם בת, גליקל שמה, ושנה אחר־כך נולד בן, ישראל שמו.

"אני הבת שנולדה בעקבות ברכת הרבי", סיימה האישה את סיפורה המדהים. "אני גליקל לבית פיינר".

(הסיפור המלא פורסם בשבועון 'כפר חב"ד')

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

מלך עניו

דמותו של המלך המשיח מאופיינת בשילוב מרכיבים מנוגדים שיש בה. הוא "עני ורוכב על חמור" (זכריה ט, ט), ובה בעת "מלך" ("הנה מלךך יבוא לך"). הוא יתנהג כמלך – בהתנשאות של מלכות, בתקיפות של מלך, בהדר שראוי למלך המשיח; ובה בשעה יהיו בו ענווה ופשוטות, כאחד העם.

כ"ק אדמו"ר ה'צמח־צדק' היה אומר, שמש"ח צדקנו יתענג במיוחד מהיהודים הפשוטים, בעלי מסירות הנפש. אמנם הוא ילמד תורה את כל העם, ובכלל זה גדולי הגדולים, וכולם ילמדו מפיו את "תורתו של משיח"; ועם זה, יהיו בו ענווה והתבטלות פנימית מופלאה, כדי להתייחס לאנשים פשוטים וללמוד גם עמם, על־פי רמתם ומידת הבנתם (ראה ספר המאמרים תרצ"ט עמ' 194).

אין סתירה

למעשה, שילוב זה, בין תקיפות והתנשאות ובין ענווה גמורה, צריך להיות אצל כל יהודי. התורה דורשת מהיהודי לסלק לחלוטין כל פירור של ישות עצמית ולהתבטל לגמרי לקב"ה. עם זה התורה מצפה ממנו להפגין לא אחת תקיפות ונחישות, עד כדי מסירות נפש בפועל. התורה דורשת ממנו לעמוד מול השפעותיו השליליות של העולם ולא להתירשם מכל גורם המנסה להפריעו בעבודתו לקונו. איך ייתכן להכיל בו בזמן גם העדר שמץ של ישות עצמית וגם עוז רוח ותקיפות רבה כליכך?

בעומק הדברים אין כל סתירה. להפך, שתי התכונות נובעות ממקור אחד. תקיפותו של יהודי בכל הקשור לעבודת הבורא נובעת מההכרה העמוקה שהקב"ה הוא המציאות האחת והיחידה הקיימת בעולם, וששום דבר אינו יכול להפריע למילויו רצונו. מתוך זה דווקא, שהאדם אינו מחשיב את עצמו כלל למציאות עצמאית, תקיפותו בענייני התורה והמצוות אינה ביטוי של ישות עצמית, אלא ביטוי להכרה העמוקה ש"אין עוד מלבדו". נמצא אפוא שדווקא ההתבטלות והעדר כל ישות עצמית הם הגורמים לאדם להפגין שיא של תקיפות ועוצמה בכל הקשור לענייני התורה ומצוותיה.

סילוק ה'חמץ'

אחד מגדולי חסידיו של אדמו"ר הזקן נודע בצעירותו כעילוי גדול והיה ממתנגדי החסידות. פעם אחת בא לביקור אצל הרבי ודברי תורתו שבו את ליבו, עד שנשאר במקום ושקד חודשים רבים על תורת החסידות. כשנכנס בפעם הראשונה ל'יחידות' אל הרבי, שאל: "מה חסר לי?". השיבו הרבי: "לא חסר לך מאומה, כי ירא אלוקים אתה ולמדן. אתה רק צריך להוציא את ה'חמץ', שהוא ישות וגסות הרוח, ולהכניס 'מצה', שהיא ביטול".

איסור חמץ שונה מהרבה איסורי תורה בהיותו אסור ב'משהו'. אפילו פירור זעיר של חמץ אסור בתכלית בימי הפסח, ואינו מתבטל ברוב או בשישים. פירושו של דבר במשמעות הרוחנית, שאת ההתנשאות והגאווה יש להרחיק לחלוטין ואסור להשאיר אפילו 'משהו' של גאווה. כל עוד יש באדם גאווה וגסות הרוח, אומר עליו הקב"ה: "אין אני יכולים לדור בעולם". וכפי שנאמר במשלי: "תועבת ה' כל גבה לב".

הסיבה לשלילה הגמורה של הגאווה היא בהיותה הגורם הראשי לחטא ועוון. לו היה האדם בטל בתכלית לקב"ה – לא היה עולה על דעתו לעשות דבר שאינו עולה בקנה אחד עם רצונו. אך מכיוון שיש בו גאווה והרגשת ישות עצמית, נוצר אצלו מצב של 'אני רוצה' מול 'הקב"ה רוצה', ואז אי־אפשר לדעת רצונו של מי יגבר.

זו מעלת המיוחדת של המלך המשיח. אין בו אפילו שמץ של ישות אישית, ולכן יוכל למלוך על העולם כולו ולהביא את דבר ה' לכל העולם.

דולר אחרון, שישה ילדים

המליצו הרופאים על טיפול מיוחד, אחרי שכשלו כל הדרכים האחרות. "אין צורך לתאר את המתח שליווה את הטיפול", היא משחזרת. "אני עדיין מצטמרת כשאני נזכרת ברגע שבו קיבלנו את הבשורה כי הטיפול לא הצליח. יצאנו במפח נפש נורא".

"הסיפור הזה מלווה אותי יום־יום", פותחת הגב' טובה אדלר, תושבת אשדוד, את סיפורה המדהים. "אנחנו חסידי גור, אבל אבי שיחה קשור מאוד לרבי מליובאוויטש. הוא היה נוסע הרבה לארה"ב ונהג לבקר אצל הרבי. בכל פעם, כשהיה חוזר, היינו מצפים לסיפור ולחוויות מהרבי. באווירה הזאת גדלתי".

תשלום על המתנה

כמה שבועות אחר־כך, בחודש אדר א תשנ"ב, התארגנו אביה ובעלה לנסיעה עסקית לניו־יורק. היא החליטה לטוס איתם כדי לקבל בעצמה את ברכת הרבי. ביום ראשון, כ"ו באדר א, התייצבו ב'חלוקת הדולרים'.

היא נישאה לר' אריה אדלר בחודש אב תשמ"ח. כהכנה לחתונה החליטה לשהות כמה שבועות בחצר הרבי. התקופה הזאת זכורה לה כתקופת התעלות בלתי־רגילה. היא השתתפה בהתועדויות, בתפילות ובמעמדי 'חלוקת דולרים'. אחרי החתונה קבע הזוג את מקום מגוריו באשדוד, והחיים זרמו על מי מנוחות.

מחשבות מייאשות

החודשים חלפו ודאגה החלה למלא את ליבם: הם לא זכו לילדים. "החברות כבר טיילו עם עגלות, ואני נותרתי מאחור", היא מספרת. "הלכנו לרופאים, ללא הועיל. בכל נסיעה של אבי לניו־יורק הוא הקפיד להזכיר את שמי לפני הרבי. הרבי היה נותן לו עוד דולר, 'עבור הבת', אבל התגשמות הברכה התמהמהה".

חלפו שלוש שנים וחצי. מחשבות מייאשות החלו לכרסם בליבה. "מי יודע אם אי־פעם אזכה לילד משלי", תהתה בכאב. בחורף תשנ"ב

האב ביקש שתיתנו לו אפשרות לעבור עם בתו. המזכיר הציע לחכות לסוף התור, וכך היה. מספרת הגב' אדלר: "תחילה אמר אבי לרבי כי בא לניו־יורק לשבועיים והציג מתנה שמשפחתנו הכינה: כיסוי לחלות. הרבי איחל 'הצלחה רבה', נתן עוד דולר ואמר: 'עבור מתנה צריך לשלם'".

הברכה נולדה

אבל מחשבותיו של האב היו נתונות לבתו. "אבי הצביע לעברנו, ואמר לרבי: 'שלם להם! אין להם ילדים, הם צריכים להיושע בילדים'. הרבי נתן לבעלי דולר ואמר לו: 'זה לברכה והצלחה'".

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

הזקן דרש להעמיד 'ערב קבלן' על יתרת הסכום. למעשה, אילו לא היו מוכרים חמץ גמור במכירת החמץ הציבורית, לא היה בנמצא קמח כדי אפיית לחם מיד אחרי הפסח, ולכן הדבר נהוג ומקובל בכל תפוצות ישראל.

יש אנשים פרטיים המחמירים בזה, ואינם מוכרים חמץ גמור שלהם (ומהם שאינם קונים אחרי פסח חמץ בעין שנמכר לגוי. אבל בקמח גם הם מקילים). לעומת זה, אדמו"רי חב"ד נהגו במפורש למכור גם חמץ גמור לגוי, כנראה מפני שבזה מדגישים כי המכירה איננה 'הערמה' אלא מכירה גמורה ושלמה. דווקא בדורנו רואים כי מכירה איננה כרוכה בהעברה פיזית של סחורה. באמצעי המסחר הבינלאומיים מוכרים כיום מגוון סחורות, באמצעות חתימה בלבד, והמכירה תקפה לחלוטין.

מקורות: פסחים כא. טושו"ע סי' תמח, ונו"כ. שו"ע אדמו"ר הזקן שם, ובסידורו (נדפס בסוף שו"ע, במהדורה הישנה חלק ג' עמ' 1399, ובחדשה ח"ג עמ' תנג). 'המועדים בהלכה' עמ' רמה. פסקי תשובות סי' תמח ס"ק י. 'אוצר מנהגי חב"ד' ניסן־סיוון עמ' פ"פ.

פינת ההלכה

מכירת חמץ גמור

שאלה: האם אפשר למכור לגוי ב'מכירת חמץ' גם חמץ גמור, לחם, בירה וכדומה?

תשובה: המושג 'מכירת חמץ' עבר כמה שלבים. המשנה והתלמוד מדברים על מכירה רגילה, שהיהודי שנותר לו חמץ מוציאו מרשותו ומוכרו לגוי קודם זמן איסור החמץ. בתוספתא כבר מדובר על "ישראל וגוי שהיו באים בספינה, וחמץ ביד ישראל - הרי זה מוכרו לגוי... וחזון ולוקח ממנו לאחר הפסח".

לפני כארבע־מאות שנה, בתקופת שיהודים עסקו בייצור ובמסחר בחמץ גמור, שלא היה אפשר להעבירו פיזית לרשות גוי, פסקו למכור אותו רשמית לגוי (עלידי מעשה קניין: כסף, חליפין ועוד), ולקבל ממנו רק חלק משווי החמץ, ועל השאר לקבל עירבון. באותה תקופה החלו לחזק את הצד הרשמי עלידי כתיבת 'שטר מכירה'. אדמו"ר

האב הבעל והאישה אצל הרבי בקבלת הברכה. בתצלום הקטן: ר' אריה אדלר בחתונת בתו

ואז הוסיף עוד דולר ואמר: 'זוה עבור זרעא חיא וקיימא'. אזרתי אומץ והתחלתי לומר לרבי שאני מבקשת הבטחה, אבל הרבי כמו הסה אותי, נתן בידי דולר, בעודו מביט בי, ואמר: 'זרעא חיא וקיימא'".

זו הייתה 'חלוקת הדולרים' האחרונה של הרבי. חלפו תשעה חודשים ושלושה שבועות, ובכ"ו בכסלו תשנ"ג נולדה בתם הבכורה. "זה היה 'נטו' הברכה הקדושה של הרבי", היא מספרת בהתרגשות. "קראנו לה ברכה, על שם שנולדה מברכה של הרבי". בני הזוג זכו לשישה ילדים, ואחד מהם שמו, איך לא, מנחם־מענדל.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

ספר נהדר לחג

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע' 70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020